



**KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Migrationsöverdomstolen
Avdelning 01

BESLUT
2014-07-04
Meddelat i Stockholm

Mål nr UM

KLAGANDE

Kader Bencheref, 850311

Offentligt biträde:

Ombud: Advokat Ignacio Vita
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

MOTPART

Polismyndigheten i Stockholms län
Gränspolisavdelningen
106 75 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms, migrationsdomstolen,
dom den 19 maj 2014 i mål nr
(Polismyndighetens ärende nr

SAKEN

Förvar

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsöverdomstolen avskriver målet.

Dok.Id 179378

Postadress
Box 2302
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 5

Telefon
08-561 690 00

E-post: kammarrattenistockholm@dom.se

Telefax
08-14 98 89

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00-16:00

utvisningen. I detta fall ansåg domstolen att fortsatt förvar av klaganden inte syftade till att utvisa honom eftersom detta inte längre var genomförbart. Inte heller en framtida överenskommelse mellan Estland och Ryssland, som skulle kunna möjliggöra en utvisning, gjorde att ett förvar under så lång tid kunde vara berättigat.

2. Migrationsöverdomstolens bedömning

Förvaret av Kader Bencheref har numera upphört eftersom han sedan den 25 juni 2014 avtjänar ett nytt fängelsestraff (jfr MIG 2014:2). Migrationsöverdomstolen anser dock att det i aktuellt mål finns anledning att uttala sig i frågan om det funnits synnerliga skäl för fortsatt förvar. Denna prövning måste inskränkas till en överprövning av de förutsättningar som rådde vid tidpunkten för migrationsdomstolens dom i förvarsfrågan. Då hade Kader Bencheref hållits i förvar i sammanlagt fem år och åtta månader.

Migrationsöverdomstolen kan konstatera att Kader Bencheref inte alls har medverkat till att fastställa sin identitet och han har hela tiden motsatt sig en verkställighet av beslutet att utvisa honom. På grund av de brott som han har dömts för finns det också en risk för fortsatt brottslighet. Det föreligger därför grund för förvar. Frågan är dock om det finns synnerliga skäl för fortsatt förvar.

Utredningen i målet visar att det visserligen har vidtagits åtgärder för att kunna utvisa Kader Bencheref till Marocko men det har också förekommit vissa perioder då inga aktiviteter har pågått. Kontakter har förvisso tagits på högsta politiska nivå och då sådana åtgärder är nödvändiga kan rimligtvis inte krävas att polismyndigheten är aktiv i lika stor utsträckning som i andra, mindre komplicerade utvisningsärenden. Kontakterna med de marockanska myndigheterna har dock inte lett till några konkreta resultat. Enligt Migrationsöverdomstolen måste det med hänsyn till den exceptionellt långa tid som förvaret pågått ifrågasättas om beslutet att utvisa Kader Bencheref alls är möjligt att verkställa inom överskådlig tid.

Grunden för förvaret i detta fall är i första hand att det finns risk för att Kader Bencheref annars bedriver brottslig verksamhet i Sverige. För att förvaret ska vara lagligt och förenligt med kraven i Europakonventionen måste det dock syfta till att beslutet om utvisning av honom ska kunna verkställas. Trots omfattande kontakter på högsta nivå är det fortfarande ytterst oklart om och i så fall när en verkställighet skulle kunna ske och det är knappast möjligt att vidta några ytterligare åtgärder utöver de som redan pågår. Med hänsyn härtill anser Migrationsöverdomstolen att ett fortsatt förvar av Kader Bencheref inte står i rimlig proportion till behovet av att underlätta verkställigheten. Det föreligger därför inte synnerliga skäl för ett fortsatt förvar av Kader Bencheref utan uppsikt borde vara en tillräcklig åtgärd.

Eftersom frågan om förvar numera har förfallit ska målet avskrivas från vidare handläggning.

Beslutet får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

Mari Andersson
kammarrättspresident
ordförande

Anita Linder
kammarrättslagman

Anders Jonsson
kammarrättsråd
referent
(skiljaktig mening, se nedan)

Skiljaktig mening:

Anders Jonsson är skiljaktig och anför följande.

Kader Bencheref har inte medverkat till att fastställa sin identitet och han har hela tiden motsatt sig en verkställighet av beslutet att utvisa honom. Han har som redogjorts för i bakgrundsbeskrivningen vid tre tillfällen dömts för ett

stort antal våldsbrott. Kader Bencheref har vidare själv uttalat att han är beredd att skada någon för att undvika att utvisas till Marocko. Jag instämmer därför i majoritetens bedömning att det finns en risk för fortsatt brottslighet och att grund för förvar därför förelegat vid tidpunkten för migrationsdomstolens prövning. Vad gäller frågan om det förelegat synnerliga skäl för fortsatt förvar gör jag följande bedömning.

Kader Bencheref har varit förvarstagen under en exceptionellt lång tid. Det krävs därför utomordentligt starka skäl för fortsatt förvar. Någon bortre tidsgräns för hur länge en utlänning som har utvisats på grund av brott kan vara tagen i förvar finns dock varken i utlänningslagen eller i Europa-konventionen.

För att ett förvarstagande ska vara lagligt och förenligt med Europa-konventionen krävs att verkställighetsprocessen fortgår med tillräcklig intensitet och uthållighet. Det får inte heller framstå som utsiktslöst att beslutet om utvisning ska kunna verkställas (se t.ex. Mikolenko v. Estland, dom den 8 oktober 2009, appl. nr 10664/05).

Jag anser att de svenska myndigheterna under den tid som Kader Bencheref har varit förvarstagen har haft en tydlig ambition att verkställa utvisningen av honom och att de har vidtagit de åtgärder som rimligen kan krävas av dem. Som migrationsdomstolen angett har ärendet nyligen tagits upp på hög politisk nivå. Arbetet mellan svenska och marockanska myndigheter har enligt polismyndigheten nu ytterligare intensifierats. Polismyndighetens bedömning är att verkställighetsarbetet inte är slutfört och att det finns ett flertal utredningsåtgärder att vidta. Jag anser därför att det inte kan anses utsiktslöst att utvisningsbeslutet av Kader Bencheref ska kunna verkställas.

Frågan är därefter om ett fortsatt förvarstagande ändå är att betrakta som en oproportionerlig åtgärd. Vid denna avvägning anser jag att samhällets intresse av att förhindra att Kader Bencheref begår ytterligare allvarliga brott

och intresset av att utvisningsbeslutet verkställs väger tyngre än det ingrepp i Kader Bencherefs frihet som ett fortsatt förvarstagande innebär.

Sammantaget anser jag att ett fortsatt förvar inte är oproportionerligt och att synnerliga skäl för att hålla Kader Bencheref förvarstagen alltjämt förelåg vid tidpunkten för migrationsdomstolens prövning. Överklagandet ska därför avslås.